

zondag 2 april (jongerendienst)

Pasen: een kruis door je leven

Bijbellezingen: Johannes 18, 15-26 en 21, 15-19

Pasen betekent: een kruis door je leven

Hier volgt een brief van Petrus:

Ik zou mij even voorstellen: ik ben Petrus. Je weet wel: die leerling van Jezus. De meesten van jullie kennen mij waarschijnlijk wel uit de Bijbel. Er is een heel aantal gebeurtenissen van mij in de Bijbel beschreven. Zelf vind ik een van de mooiste geschiedenissen die zij over mij hebben opgeschreven dat moment waarop Jezus mij een nieuwe naam gaf. Mijn gewone naam is Simon, Simon zoon van Jona om volledig te zijn, maar Jezus gaf mij op een keer toen wij in de buurt waren van Ceasarea Filippi een nieuwe naam. Petrus, zo noemde Jezus mij. Petrus. Rots. Toen dat gebeurde..., ja, toen heb ik wel even vol trots de kring van discipelen rondgekeken. Rots... Jezus gaf mij die naam, omdat ik Jezus de Christus noemde: 'U bent de Christus (de Gezalfde), de Zoon van de levende God.' Nu goed, Jezus zei wel dat ik die grote woorden niet van mijzelf had. Dat God, de hemelse Vader, mij deze woorden gegeven had. Zo trots hoefde ik dus ook niet te zijn eigenlijk..., maar dat vond ik dus de mooiste geschiedenis dus die over mij is beschreven. Maar ik wil je iets vertellen over die andere gebeurtenissen, die daarna zijn gebeurd. Daar ben ik wat minder trots op..., eigenlijk helemaal niet trots..., maar omdat het mijn leven zo heeft geraakt en veranderd... omdat het een kruis door mijn leven gezet... wil ik jullie daar iets over vertellen. Hier komt het:

Nadat ik de erenaam 'rots' van Jezus had ontvangen, ging het eigenlijk gelijk al mis. Van rots, een rots van geloof, werd ik voor Jezus tot een steen, waarover Hij bijna struikelde... figuurlijk dan. Jezus vertelde namelijk nadat ik die prachtige geloofswaarden had uitgesproken, dat Hij gevangen zou worden genomen. Dat Hij hevig zou gaan lijden. Dat Hij binnenkort zou gaan sterven. Nou, dat vond ik te gek voor woorden. Wij waren toch op weg naar Gods Koninkrijk! ... Zou Hij zich gevangen laten nemen en sterven? Dan, dan was alles voor niets geweest! Daar had ik mijn dagelijks leven als visser niet voor opgegeven! Jezus wees mij echter hard terecht...

Die laatste dag voor Pasen ging het helemaal mis bij mij: Jezus gevangen. Wij discipelen als een bange kudde schapen uiteen gerend. Ik was later nog wel Jezus gevolgd. Ik stond vlakbij, toen Hij door de joodse leiders werd ondervraagd en werd veroordeeld. Maar toen ze mij herkenden..., toen heb gedaan alsof ik met Jezus niets te maken had. ... Of ik bang was? Ja, waarschijnlijk wel. Maar ik kon er ook helemaal niets mee dat die aanstaande Koning waar ik zo op hoopte en zo in geloofde, dat die aanstaande Koning Zich daar nu als een mak lammetje zich liet meenemen en slachten. Ik heb in al die angst en verwarring drie keer gezegd dat ik niets met Jezus te maken had...,

En dat wilde ik met jullie delen door deze brief. Ik liep Jezus voor de voeten. Ik begreep niet waarom Hij deze weg moest gaan. Jullie vinden het in jullie tijd misschien lastig om het allemaal te geloven, maar ik toen niet minder. Zeker niet! Ik geloofde er op deze manier niets van! Ik werd er opstandig door. Ik ging zelf het wel even regelen, als de anderen niets deden. En op het laatst wilde ik er niets meer mee te maken hebben. Ik kon niets met Jezus meer. Ik kende Hem niet... Die weg naar Pasen..., wat heb ik mijzelf onderweg naar Pasen leren kennen ... Voor veel mensen was ik misschien een 'echte gelovige', omdat ik zo vaak bij Jezus te vinden was, maar dat was slechts buitenkant. Van binnen voelde ik schaamte. Een schuldgevoel. Wat heb ik een moeite gehad

met Jezus te begrijpen. Wat heb ik een moeite gekregen met mijzelf... Jezus had mij niet nodig, Ik had Jezus nodig.

Dat wil ik in deze lange brief met jullie delen. Ik wil namelijk door middel van deze brief mijn levensverhaal eens naast jouw levensverhaal leggen. Natuurlijk is mijn levensverhaal heel anders dan jouw verhaal, maar toch...

Op zich, toen ik onderweg met Jezus was, toen ging het allemaal wel goed met mij. Misschien heb jij dat ook wel: dat het gewoon wel goed gaat met je geloof. Je gaat naar de kerk, je houdt je aan de Tien Geboden. Jezus spreekt je wel aan. Jezus is radicaal en durfde het tenminste te zeggen! Maar hoe dichter ik achter Jezus aan bij Pasen kwam, hoe meer ik met mijzelf en met het geloof in de knoop kwam te zitten. Herken jij dat ook? Dat je, door Jezus te volgen, juist ook jezelf in de spiegel ziet en allemaal dingen van jezelf gaat zien die je liever niet wil zien? Wat ik bedoel? Nu, misschien heb jij ook wel momenten waarop je je schaamt, zoals ik. Wat voelt dat soms rot... Momenten, waarop je zou willen wegkruipen. Soms voel je je zo anders dan anderen... Misschien hoor je, zoals ik, bij jezelf ook wel vaak dat stemmetje in je hoofd: Niet genoeg! Je schiet tekort! Of heb je dat niet? Ik wilde in ieder geval altijd meer dan dat ik kon... Misschien voel je je soms ook wel schuldig. Steekt het bij je diep van binnen. Misschien voel je je – als je erover nadenkt – ook wel schuldig tegenover de wereld: die ellende in de wereld, dat kapot gaan van het milieu, mensen die de hongerdood sterven, terwijl de meesten van jullie het allemaal lekker goed hebben. Het lastigste vond ik bij mijzelf – misschien herken je dat ook wel – dat ik God voor mijn gevoel soms zo teleurstel. God liefhebben boven alles, met je hart, je wil, je tijd... en de naaste liefhebben als jezelf...tja, ik schiet er elke dag in te kort. Ik ben vaak wel heel erg veel met mijzelf bezig... En misschien heb je ook wel allemaal vragen, zoals ik. Vragen over jezelf. Over je leven. Over deze wereld. Begrijp je het ook allemaal niet en zou je net zoals ik heb gedaan, tegen Jezus willen zeggen: 'maar zo moet het niet!'... Kortom: ik kwam er met mijzelf niet uit. En met het geloof eigenlijk ook niet...

Toen ik Jezus volgde op weg naar Pasen kwam er een kruis door mijn leven te staan. Ik liep vast. Niet dat anderen dat merkten hoor, maar het was diep van binnen. Ik liep vast met mijzelf. Met mijn schuldgevoel..., met mijn schaamte..., met mijn vragen, mijn onzekerheid, mijn stress ook. Al die verwachtingen van mijzelf! Al die vragen waar ik geen antwoord op heb! En mijn schuld, of was het misschien schaamte? Mijn twijfel. Het moest anders met mij! Echt anders. Maar nu was het te laat. Jezus was al veroordeeld. Ik kon wel janken... Dat heb ik ook letterlijk gedaan. Daar zat ik in die nacht voor Goede Vrijdag alleen met mijzelf. Ik wist mij geen raad met mijzelf. Ik was helemaal niet zo stoer en vlot, zelfverzekerd, goedgelovig..., misschien aan de buitenkant. Maar diep van binnen - misschien jij ook wel - was ik een twijfelaar... iemand met soms heel verkeerde gedachten en gevoelens... ik was onzeker, ik wilde een andere kant op dan Jezus..., ik wilde alles zelf doen..., ik vond mijzelf zo belangrijk en Jezus soms eigenlijk niet eens zo heel belangrijk, eerlijk gezegd..., maar ik kwam er met mijzelf ook niet uit. Ben ik nu in deze dingen alleen zo, of... ja, wees eens eerlijk..., herken jij er iets van?

Pasen betekent: het kruis van de Heere Jezus door je leven.

Ik wil je ook nog graag vertellen wat er na Pasen met mij is gebeurd. Eigenlijk is dat nog belangrijker dan wat ik hiervoor heb geschreven. Toch zal ik het iets korter houden:

Op de weg naar Pasen toe heb ik mijzelf dus in de spiegel gezien. En dat was niet fijn. Veel mensen kijken om deze reden misschien maar niet al te veel in de spiegel eerlijk naar zichzelf, maar als je Jezus volgt... dan kan het niet anders of je komt jezelf tegen in al je fouten en falen, je machteloosheid en je vragen. Jezus heeft namelijk steeds duidelijk

gemaakt dat Hij die vreselijke weg naar het kruis voor ons is gegaan. Dat Hij dat voor ons moest doen...

Maar nu verder: drie dagen na Zijn kruisiging is Jezus opgestaan uit de dood. Geweldig was dat! Het Koninkrijk wat Jezus bracht was dus nog sterker dan de dood! Jezus had overwonnen!... Maar toen ontmoette ik Jezus op een dag weer... Ik vond het heerlijk..., fantastisch om Hem te zien..., maar toen sprak Jezus mij aan... 'Simon, zoon van Jona', zo noemde Hij mij. Dat deed pijn, want dat was mijn oude naam. Mijn eretitel 'Petrus', 'Rots', die was ik onderweg naar Pasen verloren... Maar toch: Jezus noemde mij bij mijn naam! Hij wilde mij nog kennen. En weet je wat Hij aan mij vroeg? Jezus vroeg niet: waarom heb je dit gedaan? Waarom heb je Mij zo laten zitten? Waarom ben je nu deze weg gegaan, Simon? Nee, Jezus vroeg aan mij...: Heb je Mij lief?

Heb je Mij lief? Drie keer vroeg Hij dat aan mij. Misschien wel vanwege die drie keer dat ik gezegd had dat ik niets met Hem te maken heb. Drie keer: heb je Mij lief? ... Jezus wilde weer met mij verder! Ik die zo hard onderuit was gegaan... Ik die zo uit was gegleden. Ik die zo vast zat met mijzelf. Klem in al mijn stress, mijn tekort schieten, mijn vragen, mijn twijfel, mijn schaamte... Jezus maakte mij vrij. Ik mocht weer opnieuw beginnen. Jezus zette een kruis door mijn leven. Ja, Jezus zette Zijn kruis midden in mijn leven. Dat kruis van Jezus, waaraan Hij is gestorven, betekende voor mij een nieuw begin. Al mijn zonden, mijn vragen, mijn twijfel, mijn schuld, mijn schaamte, mijn moeite met mijzelf en met heel de wereld.. het werd gekruisigd, Jezus nam het mee, nam het van mij weg... Er kwam een kruis door te staan. En Jezus wilde met mij verder. Het enige dat Hij van mij vroeg was: heb je Mij lief?

Daarom zou ik je willen vragen middels deze brief: wat zou jouw antwoord aan Jezus zijn, als Hij je vanmorgen deze vraag stelt? Heb jij Jezus lief?

*In Christus' liefde verbonden,
Petrus.*

Tot zover de brief van Petrus.

Heb jij Jezus lief?, daar eindigde de brief mee. Heb jij Jezus lief? Dat is eigenlijk de enige vraag die jij en ik in ons leven moeten zien beantwoorden. Wij mensen zijn volgens mij veel te veel met andere vragen bezig. Op de een of andere manier is de vraag waar kerkmensen steeds weer bij uitkomen: wat moeten wij doen? Hoe moeten wij leven? Hoe moeten wij de preek van zondag op maandag in praktijk gaan brengen? Nu: het is heel goed dat het verlangen er is om het geloof in je dagelijks leven tot uiting te willen brengen! Vasthouden dat verlangen! Maar maak alsjeblieft niet dezelfde fout als Petrus. Petrus wilde te snel. Hij liep voor Jezus uit met al zijn doen en willen en denken, in plaats van achter Hem aan. En daardoor liep hij Jezus voor de voeten. Ik moet denken aan een uitspraak van Visje (de christelijke variant op Loesje). (X) De uitspraak luidt: *wie Jezus wil volgen, moet Hem wel voor laten gaan*. Petrus liep te snel. Hij deed het wel. Hij zou wel even, totdat... Maar het geloof bestaat niet uit doen, regelen, oppakken, aanpakken. Geloven dat begint bij stil worden... en die ene vraag tot je door laten dringen: heb jij Jezus lief?

Natuurlijk kan ik die liefde voor Jezus nu niet even in je hart stoppen. Liefde is niet maakbaar. Ik kan daarom ook niet zeggen: 'jij moet liefhebben hoor, anders geloof je niet goed!' Nee. Maar ik kan je misschien wel erbij helpen met dit advies: om Jezus echt lief te hebben, of lief te krijgen, om echt van Hem te houden... moet je Hem volgen op de weg die Hij is gegaan. Om echt van Jezus te houden, steeds meer te houden, moeten jij en ik Jezus in je gedachten volgen op zijn weg naar het kruis. Niet voor Hem uit lopen. Nee: Hem volgen. Jezus stap voor stap Jezus volgen en heel goed in ons opnemen wat Hij voor jou en mij heeft gedaan. Loop jij in gedachten mee? Door de tuin van Getsemane waar Jezus in doodsangst was en tot Zijn Vader

smeekte om redding... maar waar Hij ook zei: 'Uw wil geschiedde'. ... Loop jij met Jezus mee..., naar het huis van Ananias waar Jezus werd verhoord, bespuugd en geslagen? .... Loop jij nog een stukje verder achter Jezus aan? .... Naar het huis van Pilatus, waar heel de menigte om heen stond te scanderen 'weg met Hem! Kruisig Hem!' ... Volg jij Jezus op weg naar het kruis, terwijl Hij onderweg bijna bezweek van de pijn en de last? ...Blijf jij staan bij het kruis, waar Jezus jouw dorst en mijn schande droeg? ... Laat dat alsjeblieft tot je doordringen... Zo lief had God de wereld... Zo was Jezus met jou bezig, terwijl jij en ik net zoals Petrus druk bezig waren met van alles en nog wat, dit dachten, dat deden, dat misten enzovoort. Als jij Jezus volgt en dit allemaal tot je door laat dringen wat Jezus heeft gedaan..., pas dan kan je die vraag van Jezus echt beantwoorden...: heb je Mij lief?

Wat moet je hier praktisch mee in je dagelijkse leven van morgen en overmorgen? Niets. Wat moet je dan doen? Niets. Laat die liefde van de Heere Jezus tot je doordringen... Je bent geliefd! Er heeft iemand alles voor je gegeven! Toen je er helemaal niets van snapte..., toen je nog helemaal niet met het geloof bezig was..., toen je misschien dacht – of misschien denk je het nu wel – wat moet ik met dat geloof? God had het toen op Golgotha, toen Jezus aan dat kruis hing, al in gedachten om jou Zijn liefde aan te zeggen. Petrus snapte het niet. Petrus wilde *zelf* aanpakken. Petrus wilde *zelf* de route uitstippen. Maar er kwam een kruis door zijn leven. Alles werd hem afgepakt. Hij moest met lege handen staan. Lege handen, om deze te kunnen vouwen om God te danken.

Als je Jezus volgt en niet voor Hem uitloopt..., als je Hem volgt op weg naar Pasen en tot je door laat dringen wat Hij voor jou heeft gedaan..., dan zal die liefde in je hart gaan bloeien en groeien. Natuurlijk zal je niet altijd vlinders in je buik hebben, of uitbundig willen zien. Je zou ook echt niet altijd een goed gevoel aan een kerkdienst overhouden. Je zult zelfs niet altijd voelen dat Jezus dichtbij je is. Jezus liefhebben, dat is niet altijd je-vrolijk-en-vrij-voelen. Dat moet je goed beseffen, anders zou je soms teleurgesteld raken. Liefde is dieper dan een gevoel. Liefde tot Jezus is een geheim, dat de Heilige Geest je wilt geven..., een geheim, een wonder, zo mooi...

Houd je van mij? Dat was de vraag die Petrus door alle schade en teleurstellingen heen moest beantwoorden. Verder hoefde hij niets. Maar als jij en ik die liefde van Jezus beantwoorden met ja..., dan gaat het stromen. Dan blijft het niet bij woorden. Ik moet bijvoorbeeld denken aan Corrie ten Boom, een vrouw die in een concentratiekamp had gezeten tijdens de Tweede Wereldoorlog. Zij was zo vol van de Heere Jezus. En daardoor heeft zij het volgehouden in het concentratiekamp. Daardoor heeft zij het volgehouden, ook al kwam zij ook haar eigen tekortkomingen en angsten vaak tegen. En na de oorlog kwam zij op een keer haar kampbewaarder tegen, die Duitser die haar als een stuk vee had behandeld. En wat deed Corrie ten Boom...? Zij stak haar hand naar hem uit... en heeft hem zijn schuld vergeven. Zij had hem lief. Zelfs zulke grote dingen kunnen er dus gebeuren als je Jezus liefde in je hart sluit. Je leven zal erdoor veranderen. Je zult uit die liefde gaan leven. Want die liefde van Jezus..., die is eigenlijk veel te groot voor je hart. Je hart zal gewoon overstromen van liefde naar andere mensen toe.

Zouden jij en ik Jezus maar gaan volgen op weg naar Pasen? Loop deze laatste weken voorafgaande aan het Paasfeest maar mee, volg Jezus stapje voor stapje en neem goed in je op wat je ziet..., want je hebt Hem nog een vraag te beantwoorden.
Heb je Mij lief?